

העולם, ונקראים נגעי בני אדם, ואלה מסיתים בני אדם ושוררים בפתח הבית ובכורות ובכתי הפסא. ועל כן בן אדם שונמץ באפתח ביתו בשם הקדוש שדי בכתירים עלויונים, כלם בורחים ומתרחקים ממנו. זהו שכתוב יהלום צא רגע לא יקרב באחלה. מה זה רגע לא יקרב? אלו נגעי בני אדם.

ולמננו, בשעה שירד אדם בדרכו לעליון, בדרכו קדוש, וראו אותו עליוניים ותחותים, כלם קרבו אליו והמליכו על העולם הזה. לאחר שבא הנחש על חיה והטיל בה זהמה, אחר כך הוליכה את קין, ומשם (נתחש) נתחיבו כל דורות הרשעים בעולם. ומדור השדים והרוחות ממשם נמצאו, ומצדו. ומשום כך כל השדים והרוחות, חזיא יש בהם מבני אדם שלמטה, וחצאי מלאכים עלויונים שלמעלה. וכן נשולדו מדם אותם אחרים, כלם נמצאו בגן זה - חזאי מהמתהות, וחצאי מהעלויונים. אחר שנולדו מדם, (חוiro לו קצת מאוקראחות שצאו מתשואתו בחלום) הוליד מאותן רוחות בנות שודמות ליפי העליונים וליפי התחותים, ועל זה כתוב, (בראשית ו) ויראו בני האלים את בנות האדים כי לטבה הנה וגוו, ותען פלא בתורייה. ויחד כוכרא אשתקח, אתה לעלמא מרוחיה דסטרה דקין, וקרוע ליה טובל קין. וחדא נוקבא נפקת עצמה, והוא ברין טעאן בתרא, ואתקרי נעמ"ה. מינה נפקו רוחין ושדין אחרני. וainedן פלין באוירא, ואודען מלין לאינון אחרני. דשכיחין לסתא.

דביבתא, ובכיראי, ובבתי כסאי. ועל דאר נש, דאשתחא בפתחה דביבתיה שמא קדיישא שדי בכתرين לעlain, קלחו ערךאן ואטרחן מגיה, קדא הוא דכתיב, (תהלים צא) וגע לא יקרב באחלה. מאי וגע לא יקרב. אלין נגעי בני אדם.

ויתאנא, בשעתה דנחת אדם בדיקנא עלאה, בדיקנא קדיישא, וחמו ליה עלאי ותפאי, קלחו קריבו גביה, ואמלךיו על הא עלמא. בתר דאתא חוויא על חיה, ואטיל בה זוחמא, לבתר أولידת קין. מתקמן (ס"א נתיחס) נתחיבו כל דרין חייבין דעלמא. ומדורא דשדין ורוחין, מתקמן אשתקחו, ומפטרוי. ובגיני פך כל רוחין ושדין, פלגוთא ממלאכי עלאי מבני נשא דלתה, ופלגוთא ממלאכי עלהי דלעילא. וכן פד אהילידו מאדם איןון אחרני, קלחו אשתקחו כהאי גוונא, פלגו מתקאי, ופלגו מעלאי.

בתר דאתילידו מאדם, (ס"א אהדרו ליה קצת מאין רוחין ונפקו מתיאוכתיה בחלופא) אויליד מאינון רוחין בנטן, דממן לשפירו לעלאי, ולשפירו דמתפאי. ועל דא כתיב, (בראשית ו) ויראו בני האלים את בנות האדים כי טובות הנה וגוו, וטען פלא בתורייה. ויחד כוכרא אשתקח, אתה לעלמא מרוחיה דסטרה דקין, וקרוע ליה טובל קין. וחדא נוקבא נפקת עצמה, והוא ברין טעאן בתרא, ואתקרי נעמ"ה. מינה נפקו רוחין ושדין אחרני. וainedן פלין באוירא, ואודען מלין לאינון אחרני. דשכיחין לסתא.

וזא טובל קין, אפיק זיני קטולא לעלמא. וזה בעמה אתרגישת בריגשה, ואתדבקת בסטרה. ועדבען היא קיימא,